

TELEGRAFUL ROMANU.

Telegraful ese de dōne ori pre septembra: Duminic'a si Joi'a. — Prenumeratia se face in Sabiu la expeditiunea foie pre afara la c. r. poste cu bani gata prin scrisori francate, adresate catre expeditura. Pretul prenumeratii pentru Sabiu este pre anu 7 fl. v. a. ear pre o jumetate de anu 3 fl. 50. Pen-

N° 98. ANULU XX.

Sabiu, in 7|19 Decembre 1872.

tra celelalte parti ale Transilvaniei pentru provinciele din Monarchia pre unu anu 8 fl. iera pre o jumetate de anu 4 fl. v. a. Pentru princ. si tieri straine pre anu 12 1/2 am 6 fl. Inseratele se platescu pentru intai a ora cu 7 cr. sirulu, pentru a doua ora cu 5 1/2 cr. si pentru a treia repetire cu 3 1/2 cr. v. a.

Epistole dela tiéra.

— in Noemvre.

Domnule redactoru! Trecuta siepte luni de dile ca o singura dⁱ, de candu ti-amu fostu promisn a-ti mai scrie din provincia, — si inca catu mai curendu si mai adese-ori.

Sed — fugit irreperabile tempus. — Da asiá este, amu datu dileloru rendu un'a dupa alta, pana candu serile ceste lungi de ierina me silira ore-si cum a mai apucat condeiolo spre a mai omorit ularu — dupa cum se dice pre la noi.

Nu me indoiescu dlu meu, mi vei fi atribuitu de siguru epitetu, ce se da cu dreptu cuventu acelorui omeni cari promis multe, dara apoi nu vréu, ori ca nu sunt capaci a-si implini promissiunile. Fia si asiá — nu-mi mai pasa, cugetati ce ve place, — nu me voi escusá, ca sa nu me acusu pre mine insumi; pentru ca nu me indoiescu. Vei fi astutu si dtea ceea ce scia lumea tota, ca a promis si a nu implini, a-si frange omolu cuventulu, a nu tiené multu la parola, a dice astadi un'a, iera mane contrariulu, a numi tote acel'a-si lucru astadi bunu si mane reu, dupa cum ni vine bine la gustu si sotela, e unu lucru modernu — forte caracteristicu si binisoru usuatu astadi — mai vertosu in nefericita nostra politica nationala.*)

Ce sa te mai miri — dara atat'a de mine, deca vrendu a urmar si eu pre cei multi politicosi din lume, vinu numai acum dupa luni de dile a-mi implini promisiunea. — Dece cum-va totu-si mi-ai face imputari grele pentru neimplinirea promisiunii, apoi li asiu respunde forte pre scurtu si usioru, ti-asiu spune: „Ieta m'amur facuto passivista“ si atat'a, caci a nu lucră, a stă cu manile in senu — ce va sa dica alt'a, decat „passivista?“ ori poate ti asiu respunde — intr'unu stilu netu si placutu, luandu-mi buna-ora de modelu articululu celu atat de instructivu din „Federatiune“ nr. 109, scrisu de insasi man'a cea nationala lui „Cat. Censorulu“, carele luandu-si de protestu corespondint'a din „Telegr. Rom.“ nr. 86 „Ore ce sa fia?“ ni facu mari descoperiru — si ni reversa multa lumina. — Si ce mai scii? se poate ca candu asiu ave si eu darulu de a scrie cate unu pamphletu in acel'a-si stilu si cu acea-si maniera ca celu mentionat din „Fed.“ pre usioru asiu potea trece adi mane si eu in lumea cea mare de natiunalistu bunu, romanu mare si politiciu ageru, si inca poate dora si de „johazafii“, si ieta ca pre calea acesta asiu calcă in orma acelorui norocosi, cari cu o lovitura nimereasca deodata trei musce.

Ti asiu mai respunde, ca destulu e o maciuca la unu caru de ole. La ce sa mai vinu si eu acum dupa ce altii m'au loatu pre dinainte si au datu o lectiune atat de bine-venita, ageriloru si mariloru politicosi natiunal delu „Federatiune“ si „Gazeta.“ De aru da ceriulu sa mai inveti nitica minte din cele ce li s'au spusu; dara eu me temu de dis'a romanului, ca l upu si lapeda perulu, dar a naravulu bá!

Se poate ca dtea vei accepta dela mine — ca dela omu din provincia, ca sa-ti mai scriu unele alte cu privire la starea nostra tieranescă.

Bine, ti facu pre voia, rezervandu-mi dreptulu a me reintorce apoi iera-si nitielu la politica — caci vedi — astadi si noi tieranii ni-amu mai prospit, ni place din candu in candu a face si cate pulintica politica.

Pre scurtu numai atat'a, ca tempulu celu favoritoru — toma cea frumosa trecuta ne scapa incatua-va din lipsa cea mare ce ni amenintia; intracea inse scumpetea e mare, bucate preste totu

suntu putiene, — de aci ormarea ca pretiulu bucateloru si astadi e mare. Din bucatele anului presente in unele locuri nici atat'a nu poate vinde bietulu tieranu, ca sa-si acopere lacunile din cei doi ani trecuti. Ce sa mai dicu despre birurile grele, despre esecutorii, ce togm'a acum storciu restantele de biru. Ce sa ve mai scriu despre starea cea deplorabila a poporului nostru, carele totu mai multa se da benturei pericolose de vinarsu, si inca intr'unu modu ore-si cum desperatu.

Acesta patima se estinde ca o cangrena periculosă in corpulu poporului nostru, carea nu numai lu seracesce, dara lu si enervédia ba'lu si demoralisédia pre usioru, deca pretimea nostra a cărei missiune sănta, este, a aperă vieti a morală in poporu, nu va intrevină dându man'a cu inteleghint'a nostra preste totu — spre a intempiu si combatte pericolul. — Pericolul ce ne amenintia poporului nostru in mai multe privintie, aru trebuu sa ne misce pre toti căti mai avemu anima; si acei a căror'a lipse pre cont'a poporului a face politica multa si inalta sa nu-si uite, ca ajungendu poporulu nostru la o miseria si stare inca si mai scapatata decatua acea in care se afla astadi, apoi nu va trece multu si o gatam' pre usioru cu tota politic'a. —

Candu ni aru si permis u vorbi mai de aproape ca regimulu, candu ni-aru documenta saptele, cumca acesta intr'adeveru se interesedia de binele si prosperarea poporului, candu ne-amu astazi intre niscescercuștari mai favorabili, candu referintele poporului satia de regimul aru si acele ce aru trebuu sa fia, atunci da, i-amu spune acestuia, ca a cercat din candu in candu incredintele ce contiene astadi beutur' evreescă, cade in lini'a prima, intre afacerile politiane, si ca deca spre sustinerea nimbului seu are lipsa regimulu de contributuni mari si de bratieri si sanetose pentru armata, apoi totu densulu are si datorint'a a privilegiu pentru buna-starea si senatitatea poporului. Voru si cam doi — trei ani, de candu unu evreu — omu siretu si expertu — mi spunea, ca densulu e in stare a pregatit o bute de vinarsu cu spese de 5 floreni.

Pre cine-lu taie inse capulu la noi astadi spre a face o singura analisa chimica, spre a afla: deca si incatua suntu daunose pentru vieti a si sanetatea poporului misturile ce contiene acea afurisita beutura?

Vasuu mai scrie despre modulu incasarei biroului, si altele, si ca inca si pana astadi se mai asta comune unde lipsescu carticele de contributiu, tindu-se birulu numai pre revisie de lemn; dara ce folosu a ne mai totu tangui la lume, candu eremidele si asiá nu ne mai potu folosi, mai vertosu candu inteleghint'a nostra ocupata cu cate altele nu multu intreba: Ore bietulu poporu, pre contului caruia mai facem si noi politica: mai traesce? si cum?

Me vei intrebá dora dle redactoru, cum mai slamu cu cele-lalte afaceri politice? La naib'a, — sa mai cutediamu a dice, ca si noi romanii mai avemu afaceri politice? — Amu ajunsu — ca trei patru omeni, — cari mai eri alalt'a-eri pretindeau a nu se face nimic'a pre terenulu nationalu — de nobis sine nobis, astadi sa lucre in numele natiunei, — sa pactedie cu domni mari despre destinele natiunei, fara ca sa asle domni'a-loru natiunea demna, ai spune baremu in estrasu: cari suntu ponctele de manecare ale acelui a-si pactu?

Pana acum haru domnului, amu dosu greutatile si necasurile umeru la umeru cu toti la olalta — natiunea intraga, — dovada: adonarea cea grandiosa epocala din an. 1848, precum si conferintele nostre din 1861—63.*)

*) Pare ca ai cetitu si articululu „Fragmentari a tempulu sositu“ din „Gaz. Trans.“ nr. 94 asiá descriu de bine caracteristiculu unei clase de omeni din dilele nostre.

Red.

Se vede ca cu acele n'amur ajunsu la scopu, — bine, asiá sa fia. Intrebu eu inse, — uno simplu omu din provincia: — deca despartiendu-ne noi toti carturarii adi mane in grupsiore manontiele de cate trei-patru insi, si vomu incepe in numele si pre cont'a natiunei a pacta cu cati domni mari — fia chiaru si ministrii — ori do vreti si cu regimulu, — fara ca sa scimu unii de altii — cari si in care directiune lucramu, — unde vomu ajunge? Sa presupunem ca vomu locră, ca vomu nesu cu totii pana la unulu a lucră spre binele si salvarea natiunei, dara pana candu nu vomu lucră cu totii pre fatia, pana candu vomu mai ave reserve unii ceteri alti, pana candu va merge totu asiá — dupa cum merge astadi la noi, eu unulu no asceptu, nu potu spera nici unu resultatu imbucuratoriu; pana atunci abia mai meritam o sorte mai buna decatua eea de astadi. Nu te prinda dara mirarea dle redactoru, deca ti spunu, ca la noi la tiéra astadi totulu stagnedia, nici o miscare, nici unu semnu de vietia, pretutindeni nepasare, „passivitate“ in adeveratulu sensu alu cuventului.

E fogn'a la usia organisarea comunelor, alegerile judilaru comunali si a notarilor, unde ori cum si poporulu nostru aru potea ave unu rol frumosielu, — dara nepasarea o intempiam si aci. Poporulu bietulu — dedat la oldamasiurile dela alegerile trecute de deputati, — nu multa cagenta astadi pre care va sa-si aléga de jude séu nofariu? — ba' dupa cum se arata semnale in multe locuri se voru alege si aci, totu acei a, cari voru arangia ospetie mai bune.

(Va urmá.)

Diet'a Ungariei.

Siedint'a din 5 Decembre. La inceputulu acesti siedintie a casei deputatilor se cetește scrisoarea regia, prin care contele Lonyay sa radicalu din postulu seu si s'a denumit dlu de Slavy in locu-i. Acesteia urmă cetirea unei scrisori a nouui ministru presedinte prin care impartasiesce casei denumirea sea si a colegilor sei. — Dupa cetirea acestora acte conduce cuestorulu Kovacs pre ministrii in sal'a siedintelor. Ministrii aparu in vestimente unguresci de gala, facu complimentu presedintelui si deputatilor si si occupa locurile. La sosirea loru se radica cea mai mare parte a partiei deakiane si-i saluta cu eljenuri. Dupa aceea urmă vorbirea de programa a ministru-presedintelui.

Presedintele casei face apoi mai multe impartasiri; L. Szögyeny refera din partea comisiunii verificatore etc.; si intre altele se publica resultatul alegerii comisiunii pentru revisionea regulamentului afacerilor; cu ce siedint'a se incheia.

Siedint'a din 6 Decembre a casei deputatilor o deschide presedintele Bittó la 10 ore. — Dupa rezolvirea formalierelor trece cas'a la ordinea dilei, la care sta continuarea desbaterei despre projectul de lege relativ la regularea urbei capitale. Desbaterea asupra §-lui 68 se continua si se primisce, volisandu-se, testul comisiunii centrale, care suna: „In fruntea urbei capitale sta primariul superior, care se alege de adunarea generale dintre trei individi candidati de regale cu contr'a-signatur'a ministrului de interne.“ — Dupa o desbatere mai lunga se primesc si §§ 69, 70 si 71 in editiunea comisiunii centrale; si dupa aceea se incheia siedint'a.

Siedint'a din 7 D. o deschide Bittó la 10 ore. — Dupa rezolvirea formalierelor interpelaza

caricaturilor cestoru din urma, dara se vede ca mai au inca sa se mai lovësca de vre-o cati-va pareti cu capetele si apoi lucurile se voru intorci iera-si la cursulu loru naturalu.

Red.

Ad. Lazar pre ministrulu de justitia, ca are cunoștința despre relationile neplacute, care isviorescă în Transilvania din impregiurarea că acolo încă totu mai sta în potere legea austriacă de presă? și ca are ministrulu de cugelă a ascernă cătu mai curențu proiectul unui condică criminalu corespondatoru etc.?

Ministrul P a u l e r respunde că partea materială a codicelui criminalu va fi gata în tempu scurtu și ca apoi o va să ascernă.

Ministrul P a u l e r și Kerkapoly ascernă unele proiecte de lege care se să trimită comisiunii financiale spre pertractare.

Trecendo-se la ordinea dilei se continuă desbaterea speciale despre proiectul de lege relativ la organizația orbei capitale. §§ singurateci ai acestui proiect se primesc cu putine modificări; cu ce siedintă se încheie.

In siedintă din 9 Decembrie a casei deputatilor se facu după rezolvirea formalierelor obișnuite, mai multe intercalieri de interesu secundar, cari se trimită respectivilor ministri. — Dupa aceste prezinta K. Széll că referinte raportul comisiunii financiare despre bugetul statului pro 1873. A. Molnar asterne raportul comisiunii petitionarie despre petitionile contineute în a 7-a serie. La ordinea dilei sta continuarea desbaterei despre proiectul de lege relativ la organizația orbei capitale; desbaterea acestui proiect se finesce cu primirea lui pre lângă unele modificări stilistice, și se trece deci la pertractarea proiectului despre colonisti. Că referinte alu comisiunii centrali fungă deputatul K. Eötvös care recomandă prin o vorbire mai lungă primirea tezutului preștipit de comisiune. K. Tisza declară că doresc că ascercerea acăsa să se reguleze cătu mai ingrață, și macar de aru avea să facă mai multe reflectări contră tezutului comisiunii centrali, totuși lu primesc de basă pentru desbaterea speciale. Totu odata sa primăsca înse casă și propunerea sea care tientescă într'acolo că ministrul de justitia sa se insarcineze a prezintă în grăba casei conditionile și modalitățile formulate, sub cari au să se facă pre viitoru colonisăr. — Dupa ce mai observă une-altele I. Madarasz și min. Pauler se încheie desbaterea generală cu primirea proiectului că basă pentru desbaterea speciale, care indată se

se incepe. §§ singurateci până la 4 se primesc nemodificati, la § 5 se incinge o desbatere mai lungă care se va continua în siedintă prossima.

In siedintă din 10 Decembrie se facu după trecerea preste formalierelor obișnuite mai multe intercalieri de interesu particulariu. — Br. Fr. Podmaniczky prezinta două proiecte de lege; primul se referește la suspendarea canticilor diurnelor, și alu doilea la modificarea §§ 399 și 399 din procedură civilă, cari se referește la secuștrarea leșilor.

Dupa altele se trece apoi la ordinea dilei la care sta a treia ceteră a proiectul de lege relativ la organizația orbei capitale. Dupa această trecere casă la desbaterea speciale despre legea colonistilor, respect. despre § 5 alu acelei. Ca primărea § 13 se încheie siedintă de astăzi.

Siedintă din 11 Decembrie a casei deputatilor o deschide presedintele Bittó la 10 ore. Dupa rezolvirea formalierelor face presedintele mai multe imparasiri și apoi se trece la ordinea dilei, continuându-se desbaterea despre legea colonistilor. Toti §§ acestei legi se primesc cu putine schimbări. Alu doilea obiect la ordinea dilei e proiectul de lege costatatoriu din 2 §§ despre sporirea contingentului ung. de recruti dela 329,216 la 333,738 devenita necesaria în urmă provincialisără unei părți a confinielor militari. Că referinte fungă A. Pulszky, care recomanda în numele comisiunii centrali primirea proiectului de lege. La desbaterea generală nu luă nimenea coventul, la cea specială se facuva căteva observații și apoi se primira proiectul, cu ce siedintă se încheie.

In siedintă din 12 Decembrie a casei deputatilor se cetește și autentica mai întâi protocolul siedintei precedente. Presedintele anunță incurajarea mai multor petitioni cari se trimită comisiunii respective. — Referințele comitetului central K. Széll prezinta raportul acestui comitet despre proiectul de lege relativ la procurarea milițelor necesarie pentru acoperirea speselor statului în cuartalul primu a anului 1873 și relativ la contractarea unui imprumut de 54 milioane.

I. Madarasz ascernă în numele seu și alu partizanilor săi o contră-propunere privitor la proiectul primu. Madarasz și rezerva dreptul dă-

motivă mai d'apropă propunerea, cându se va pune la ordinea dilei.

Se mai rezolvescă apoi unele afaceri de puternică insemnătate și apoi se încheie siedintă.

I d i c e l u 27 Novembre

Onorate Domnule Redactori! Dupa alte multe calamități ce au venită și vinu în tōte dilele asupră românilor dela gura Mureșului, tractul protopresbiteral al Turdei superiore, elementul mișcătoriu alu focului cauză pre aci în multe comune dană enorme. — In comun'a Filea mai în dilele trecute au mistuitu focul din fundamentele 14 case impreuna cu tōte alte edificie, grăduri, siuri, feni, bucatele adunate de pre câmpu etc., — asiă cătu serbanii români au remasă numai sub ceriul liberu, neavendu nici baremu cin'a de o séra.

Mai inspaimântatoriu și-au arătată acestu elementu nemilosu furi' săa in 23 Novembre st. v. in comunitatea nostra biserică a Maiereului (Magyaró). Acă s'au aprinsu la unu proprietari român la 9 ore ante-meridiane și pâna la 10 — adeca într'o óra — s'au mistuitu 65 case cu tōte alte edificie, remanendu comun'a că unu câmpu vastu — pustiu, asiă cătu aspectul ei sternescă privitorul fiori. Daun'a causata prin acestu focu se urea la 200,000 fl. v. a. Impedecarea și stengerea focului nu s'au potutu face de o parte, căci ventul Mureșului suslă continuu in mesura mare, de alta parte, căci barbati și muierile dearendu — fiindu dă de tergn — sau aflatu la marturia in Reginulu-sasesco, și numai ici colea se vedea căte o muiere scoțindu-si in tipete desperate pruncii din midilocul văpăiei.

Intre acești dearsi, pre lângă alte gazde mari române se află și parohulu localu Ioanu Branea. Singura-i preotesa Hariton'a eră acasa luptându-se, că sa-si scăda barem ce-va imbracaminte, pâna cându o impresură-se focoul, și abia prin ajutorul unui individu străin bine venită au potutu sa-si mantuie viața densei și a pruncuțului, ce avea la peptul seu. Acestu parochu zelosu in totu respectulu, avendu o curte co două radicaturi și alte multe edificie frumosă in jurulu curtiei sele, au remasă singura numai cu ruinele dearse inspaimantătoare. Tōte bucatele sele, lotu fenu în cantitate mare, fiindu

sa pună pre omu cu o partica a materiei in contactu cu divinitatea. Una este centrul din carele actionédia și mitiulu, cu getarea și voîntă; iera ceea-lalta a două, este centrul prin carele operédia amôrea, credintă și speranță.

Amendoue — mintea și animă — suntu două cause din cari resultă marirea omului și cari lu facu pre elu corona și domnulu fapturilor de pre acestu pamentu; amendoue suntu doi motorii din cari rezultă faptele, său fiindu ca complecul tuturor faptelor este viața omului, voi dice: suntu doi motori din cari rezulta viața ce se scurge că unu riu de miracole pre teatrulu lumei.

Despre totu ce omulu planuesce, decide și face, suntu conscie amendoue, și nimică nu resultă fără de alu fi produsu ele, ori celu putienu fără de a se fi esprimat fia-care dintrensele pentru, său contră.

Mintea calculéza, animă tende. Animă dorasce, cere și ne indémna: mintea cércea, alege și recomanda: animă crede: mintea luminéza, descoperă și areta: animă speréza: mintea judeca, demuestra și convinge. Unei-i se imbia natură placerei, celei-lalte facultatea intielegerei, — și amenduroră meritulu intreprinderei și alu conducerei.

Oh! Mi vine sa esclamédu, ce părți minunate compunu fiindă nostra, ce regula sublimă le coordonă și ce armonia săntă se vede întrensele!... Ce mai avem cu cultură?... au no suntemu destul de perfecti? Omulu e creatura alăsa, e fiindă cea mai perfectă sub ceriu, e celu mai nobilă productu alu vointei divine pre acestu pamentu; ce voim mai multu? au nu este destulu?...

Intru adeveru o. publicu, Ddieu asiă a voiu sa fia omulu, și spre acăsa l'a creatu. Inse oh! cércea spirită și vedi; desinde din inaltimea acestor combinații brillante și vedi de-lu privesc pre elu in câmpulu activitathei, alu vîțe și practice, judecându-lu din cele ce produce, ce este și ce aru potea sa fia; vedi apoi și te convinge ca omulu cu mintea și animă sea, nu se află totu-dăun'a la acăsa înaltimă ideale; prea desu, și prea in multe locuri elu se află și in o stare misera!... Mintea și animă suntu părțile acelea in

FOIȘIORA.

Cuventarea

despre cultură intelectuală și morală, rostită la serbarea arangată în preseră dilei săntului Andrei. — de M. Tomăcl. in a. III.

On. publicu! Amu cugelatu de multe ori asupră naturei omenesci in raportul seu cu lumea; și amu venită la aceea convingere, că fia-care omu trebuie să simtă in animă sea o voce, și potea dice instincțial, carea lu avisă — déca nu categorice, celu putienu intr'unu modu indirectu — că sa-si respondă și-si la întrebarea: ce este mai interesantu in lume?

Eu cerdu că egoismulă naturală alu omului, intielegu egoismulă celu necorupt și inocentu, produce din necessitate acăsa intrebare, acestu simtitoriu de a scă ce este mai interesantu in lume. Să nimică mai naturală decătu acăsa!... noi traim aici intre mii de lucruri interesătoare, și din acăsa cauă chiaru și pre nesciute trebuie să devinu acolo incătu sa ne întrebămu insine, că ore ce este mai interesantu in lume?

A responde înse nimerită pentru toti la acăsa intrebare, aru fi lucrul celu mai greu din lume, pentru că atunci său aru trebuu să scimă momentulu acela căndu toti omenii aru avea unu gustu comunu, său déca nu, aru trebuu să respondu cu unu terminu carele sa aiba celu putienu atătea intielesuri, in căte variatiuni se manifestă gustolu.

Celu ce iubescă avutile mai multu decătu tōte alte lucruri, aru acceptă sa i se respondă, că te-sa-aurii suntu lucrul celu mai interesantu din lume; celu ce iubescă gloria militara, aru acceptă sa i se respondă ca strategica și tactică belică; și ierăsi celu ce iubescă liniscea și pacea lumei, aru acceptă sa i se respondă că lucrul celu mai interesantu in lume este de repărată; celu ce trăiescă sub jugu — déca mai simtiescă in sine și dulcea dorința de a fi liberu

vă a acceptă să i se respondă ca libertatea. Da!... și inca nu numai atăta, ci de asu cutedia să me atingu și de alte impregiurări; de a-siu cutedia pentru că sa atingu secretele cele multe și delicate ale junetiei, de asu cutedia să ascultu sioptele unoru animi tinere, și aici inca asu potea astă că să mai căte variatiuni de simtieminte; asu potea sa intielegu cum unele aru acceptă să li se respondă, că corolă cea frumosă a vre-unei floră este lucrul celu mai interesantu in lume; asu potea sa intielegu că altele aru acceptă bucuroso sa li se respondă ca parfumul vre-unui buchetu preciosu, iera altele ca surisulu vre-unui angheru gratiosu... și asiă mai departe, căte gusturi, căte simtieminte, atătea respunsuri.

Trecându inso cu unu pasu mai susu din regiunea simtiemintelui individual, la nivelulu unui consimtiemnto ce se manifestă mai in generalu, celu putinu la nivelulu consimtiemntului ce caracterizedia partea cea mai precongettore a omenimiei, partea cea mai seriosa, partea cea mai matura și mai interesata de binele comunu, — după o privire scurta asupră nisuiuților ce urmaresc și asupră scopului pentru care se luptă, trebuie să conchida omulu, că dintre tōte căte se vedu, lucrul celu mai interesantu in lume, este cultură intelectuală și morală, să cultură mintei și inimi.

D'a! acăsa credo a potea sa dicu, că este lucrul celu mai interesantu din lume, pentru că pâna căndu tōte frecu și se schimba, pre atunci animă nobila și mintea luminata suntu de unu interesu veșnicu.

Permiteti-mi dara Dómneloru și Domniloru, că astădi căndu suntemu fericii a serbă preseră onomastica a unui mare bărbat, carele le posiede pre cesta amendoue: atătu animă nobila, cătu și mintea luminata, — să vorbesc și eu ceva despre cultură mintei și a animiei.

On. publicu! Firea omului ne spune că creatorul a distinsu in trens'a dōue particole forte sublime; a distinsu mintea și anima, voindu că prin ună sa-si pună devințitatea sea prin o schinție in contactu cu omulu, iera prin ceea-lalta,

adunate in jurul cortiei, s'an mistoitu prin focu, — și astăzi acestu parochu bogatu — cu o familie grea — sustinendu și pre protopopés'a vedova Marin'a Branea cu altii 3 fii respective frati orfani, — se afla remasă asupr'a iernei în ultima ómeniloru și a poporenilor sei celor darsi că și densulu.

In midiloculu acestor seracie repentine, poporul nostru românua sta și plângă, căci nu are unde să-si plece capulu, societățile de asigurări pentru densulu suntu straine, căci numai raru se afla căte unu barbat care să-lu scia capacitatea de pre folosulu unor atari societăți. Poporul român din tienutulu nostru alu gurei Muresului la astfelui de nenorociri nu scie sa alege după ajutoriu la alta societate asigurătoare, decât la cunoscutulu și marinimosulu parochu gr. or. Teodoru Siandoru din Coesdia. Acestu parochu cu anima adeverat crestina, precum n'au incetat nici odata pâna acum'a a tinde mână de ajutoriu la lotele bisericelor și scările seracie nu numai din acestu tractu, ci și in alte tracăt invecinate, ma chiaru și la cei de confesioni straine, — asiă nici facia cu evenimentulu tristu alu dearsilor români din Maereu n'au remasă indiferentu; — ci fără de a și provocatu, facendu-i-se multa de atâti români nenorociti și saraciti au oferit gratis pentru români dearsi din Maeren 10,000 de scânduri de bradu și lângă acestea bârnale necesarie spre a-si poter sermanii ómeni radică pentru iernea căte o casutia cătu de umilita. —

Unu compatimitoriu.

I dicelu, in 28 Nov. 1872.

Domnule redactoru! Foculu — acelui elementu consumatoriu — ierasi și-a luato tributul seu, — și de astă data dela 70 familii parte români parte magiari din comun'a Maereu (Magyaro) nu departe de Reginulu sasescu, — necruțându nici scăla poporale confessionale româna gr. or. din acesta comuna; — deci 70 familii despoviate de lote averile plângu și verba lacrimi sub ceriolu liberu, espuse și altor'a elemente necruțătoare: plói'a, ventulu și recel'a climei adi mână ajungând la gradulu nesufieribile!

A descrie acesta infiorătoare catastrofa dimpreuna cu lote consecințele ei nici celu mai iscusit condeiu nu aru fi în stare, cu atât'a mai potiu e în stare condeiul meu debile, purtat de mân'a-mi tremurândă de emotiunea cea durerosa.

cari de regula se afla numai germele acestoru insusiri, inse perfectiunea loru, adeca aceea stare, in carea mintea — respective spiritulu — sa pôta semti intru lote adeverulu, sa pôta cugeta totu-deun'a dreptatea, și neincetatu sa voișca binele; ieră anim'a sa sia in stare a iubii totu-denn'a aceea ce e frumosu, a dorii și a cere aceea ce este bunu, și a crede și speră in totu tempulu aceea ce este nobilu și eviintiosu, — e numai o meta la carea trebuie sa nisuim, e numai o dorintă pre carea trebuie sa cerce omulu a și o imprimă.

Deci acestea consideratiuni ne conduc la aceea concluziune ca mintea și anim'a — menite a pune in contactu divinitatea cu omulu și pre omu cu divinitatea — numai prin midiloculu culturei voru potea infatiasi pro pamentu o fiintă perfecta. Asiă dura cultur'a nu este o recerintă fără de scopu, nu este o vorba fără de insemnătate.

Aici in firea nostra natur'a singura numai nu este de ajunsu, ci natur'a reclama și art'a, adeca cultur'a intentionata, intru ajutoriu. Omulu fără de midilocirea culturei artificiose, ne reprezinta o fiintă fără defecțiunea, ceea ce se pote cunoșce din o privire scurta inse seriōsa asupr'a desvoltării sele naturale.

Iată incătu privesce corpulu, omulu că viata este adeverat — se devolță și crește și numai sub legile naturei pâna cându ajunge la întregitate, la perfectiunea sea fizica, fără de a recere altă decât nutrimentu și unele comodități necesare; devine proportionat, robustu și forte cu unu cuvenit perfectu pre cătu esista perfectulu in lume. Incătu privesce inse mintea și anim'a, omulu că fientia morale se afla sub unu destinu cu totulu opus. Se intempla ce e dreptu și unele excepțiuni precum ne arata istoria umanităției, inse acestea suntu rarități. Mintea și anim'a lasate, parasite in mân'a naturei, fără de a ne interesa de perfectiunea loru, remânu cu procesulu desvoltării de parte in urm'a corpului; mai lotele facultățile, insuribile cele sublime, a căror germene lu contiene in sine-si, remânu obscuramortite și dormitorie; și de se voru desvoltă in cătu-va, dupa cum le va construnge tempulu și im-

In 23 Novembre c. v. a. c. înainte de prânzul pre la 11 ore anuntiau campanele din lote direcțiunile o mare nefericire, ieră firmamentulu de către comun'a Maereu se vedea imbracatu in vestimentu de doliu!

In urm'a acestui semnalu de periculu alergându și eu dimpreuna cu inspiimentat'a mea sora vedova protopopului Stefanu Branea din Maereu — carea din intemplare fatală venise la mine și asiă se află in Idicelu, — și ajungendu pre culmea deșului dintre Idicelu și Maereu, ni s'a desfășoratu o panorama teribilă, o scenă infiorătoare, căci cea mai mare parte a comunei era deja cuprinsa de elementulu consumatoriu, carele — ajutat de unu ventu poternicu și vertegiuri cumplite — devastă că una tigru nesatosu, cu lote furi'a sea!

Acestu prospectu infiorătoriu 'mi curmă poterile a mai potea alergă, și curmă si a suorei mele, — căci vediurămu, cumca curtile dimpreuna cu lote edificiele, fructele și nutritiile ei — respective a fiului ei Ioane Branea, parochu gr. or. in aceeași comuna — erau deja in gur'a nesatosului și infioratului elementu; insa impregiurarea: ca susu-numitulu preotu dimpreuna cu sor'a sea era dusu la Reginu și asiă preotesc'a cu o pruncă de 3 luni la bratul se află singora singurica acasa, ne imprumută poteri noue și asiă alergărămu că scosi din minti, și ajonserămu — trecedu printre focu aprópe a ne periclită vieti'a — pâna la ruinele realitățiloru surorei mele și a preotului susu-numitul, — unde unică consolare ne era aceea: ca preotesc'a că o eroina lucră și dispunea la salvarea și departarea unor mobilii și vestimente scosă din gur'a flacărilor, ieră pruncuti'a era asiediată la o casa de departe de periculu.

Pre cîndu sosirămu noi la fată locului se aflau deja crestini din comunele vecine, ma și puse'a de apa din Reginu intru ajutoriu și mai curgeau din lote părțile ómeni; insa cei sositi mai de temputu no putura resiste forței elementelor infiorate, ieră cei ce mai curgeau, sosea pre târdiș spre a potea salvă ce-va din cele apucate in gur'a focului.

Nefericitii despoiati de lote averile și frângău mânile, și ragusită de strigătele: „ajutoriu“! — acum lamentau și versau lacrimi, de cari și anim'a cea mai impetrata s'ară fi miscat, cari lacrișii insă nu a potută și potea stinge foculu, ce, parte

pregiurările, miculu progresu ce voru face, va fi numai duru, letargito și molipsitu.

O privire la natur'a vegetatorielor ne va convinge, ca acestu destinu le domnescă chiaru și pre densele incătu-va; ierà cîmpii și florile loru ce creacu numai sub mân'a naturei, de-și suntu frumosu, totu-si suntu cu multu mai inferioare in graci, decât gradinele și florile loru ce cresc și se desvălu sub ingrijirea și influintă gradinariului. Asiă este! natur'a neajutata și terimulu necultivat, suntu necapaci de a produce in multe privintie. —

Ci trecedu-le lote aceste cu vederea domneloru și domnilor, și dintru unu altu punctu de vedere inca potemu reclamă cultur'a. Esista si aceea impregiurare dureră, ca omulu fără de o bisuintă precalculată către perfectiune, adeca fără de cultur'a artificiosa a mintei și a animei sele, prea lesne potea a decadia, și astu-feliu in loculu de a urmă celu pueinu și numai lentulu progresu disu naturale, se aberză și legile naturei.

Suntu unele cause in urm'a căroru natur'a si intie se conrumpe. Suntu unele cause in urm'a căroru lote cele nobile se slingu și apunu, ieră mintea și aeim'a decadu. Se adaugu slabitudinile un'a preste alta, se inmultiescu și cresc pâna cându coplesiescu și vatema lote cele nobile și frumosu ale mintei și ale animei, și atunci omulu incepe a degeneră. Regresulu acest'a pote sa fie atât de mare, incătu anim'a și mintea sa devina centrele aceleia din cari și prin cari se operă de o parte viciulu, ieră de alta ignoranța.

Asiă e; multe suntu caracterele, delicuirile și vanitățile lumiei, cari nu numai ca nu prestau desvoltării noastre intelectuale și morale nici unu impuls de progresare, ci din contra inca ne corumpu anim'a și mintea; multe suntu caracterele, delicuirile și vanitățile lumiei cari inveninează cugetele și semfirile noastre și ne iudrăptă pasiurile mai multu injosu spre materia decât in susu spre perfectiune. Lustrul celor trecătoriș pote sa cucereșca anim'a și sa o robăscă, apoi scimu și este constatatu, ca rob'a, servitutea impila și vestigesee lote marirea vietiei; lustrul celor trecătoriș pote sa invingă lo-

inca domnea cu lote furi'a, parte rodea la tăciuni fumegândi. —

Pâna la 12 ore la amedi a fostu cuprinse lote edificiele, stogurile și nutritiile de focul sbuciunatul de către ventul celu poternicu, ieră pre la 2 ore după amedi numai taciuni fumegândi și flacără cea misterioasă ce mai era din cenusiu fruptelor și nutritiilor mai desemnau averile cele adunate cu multe sudori in tempu de dieci de ani si cu deosebire cele adunate in vîr'a trecuta.

Acestu prospectu infiorătoriu, acesta panorama a catastrofei complete se complezează de o parte cu ruinele scălei confessionale a poporului român de religiunea gr. or., care nu e numai daun'a acestui popor in specie dăra și a națiunii române in generale, și cu atât mai similitore, cu cătu chiaru cu începutul cursului scolasticu 1872/3 s'a fostu terminat renovarea ei amesuratul legei scolare, — ieră de alta parte cu prefacerea in cenusiu a prețișei curte dimpreuna cu căsile pentru servitori, grăduriile, siur'a, lote fructele și nutritiile, cea mai mare parte a mobileloru, vestimentelor, vaselor, obiectelor și instrumentelor de economia a desu mentionatului preot, — care impregiurare asemenea e o dauna și pentru înaintarea culturii, deca luâmu in consideratiune, ca, de 6-7 preotul e luminatorul poporului și mentorele junimei, ieră acesta săntă chiamare numai atunci pote fi in stare a si-o imprimă, deca nu e necesitatul a se lupta cu castigarea celor de lipsa pentru sustinerea sea și a familiei sele, — precum nu era pâna acum acestu preot binemeritatu, — care inse acum, remanendu despoiatul de o avere minimo calculo in suma de 6000 fl. v. a. cu o familie numerosă și anume: soci'a și pruncuti'a, o mama veduvita, 2 surori și unu frate minoren in cea mai deplorabila miseria — si nefiindu dedatul a suferi lipsa, — de sine urmăza, ca va fi silitu a-si incordă lote poterile spre castigarea celor de lipsa pentru sustinerea sea și a familiei sele de un'a ieră de alta parte pentru redescăcarea cortiei, a cărei ziduri și hărni pâna acum inca nu s'au prefacut in ruine, ci stau in midilocul comunei devastate că nisice năuci, — cari inse, remanendu preste ieră nerenoate și ne-coperite negresită se voru demolă și ruină totalmente; apoi daun'a și dorerea acestui nefericit preot e și mai mare prin acea impregiurare: ca cu căte-va dile mai înainte i-au fostu mai arsu și

min'a mintei — respective spiritulu — si se o adumbrășca, apoi scimu și aceea si e constatatu ca spiritulu invinsu in luptele sele cu vanitățile, devine obositu, obosindu adorme și dormindu se lăngediesce. Ierà dăra și alu doilea defavoru alu omului desvoltat numai prin influența naturei!

Deci din acestu punctu de vedere trebuie sa reclamă mai vertosu cultur'a, și inca o cultură serioasă temeinica, căci altmentrelea fără de dens'a ochiului anime omenesci fiindu rudito cu tieren'a e mai dispusu a caută spre pamentu la celea trecătorie, mai dispusu a se inclina placerilor stricatișe, decât adeveratei virtuti; dă! și usioru pote fără sfîrșea sa ne dică: „Video meliora proboque, deteriora sequor.“

Din dăoue privintie dăra suntemu indemnati a reclamă cultur'a omului; de o parte pentru că desvoltarea lui sa nu sia disarmonica, ci că desvoltându se fisice sa se pote desvoltă coresponditoru și intelectualmente și moralmente, ieră de alta parte pentru că nu cum-va omulu, in urm'a influițelor stricatișe ce iotempina in vietă sa nu degenereză.

Amu desbatutu pâna aici tem'a culturii și necessitatea ei; precum s'a vediutu inse dela inceputu amu despartit'o in dăoue directiuni: in directiunea ce privesce mintea și in directiunea ce privesce anim'a. Voio mai cercă acum că sa afiu ce distingere este intre cultur'a intelectuale și morale, și in fine ca ore poté-s'ară multiam natur'a omenesci numai cu un'a séu numai cu alt'a din acestea, ori ca ea le reclama pre ambele.

Oa publicu! Cultur'a intelectuale și cultur'a morale se potu asemenea cu lumin'a și cu caldur'a din lumea fizica; scimu ca caldur'a este poterea aceia vivificatoria ce misica sementă plantata in pernentu către vietă și o face se iocătescă; scimus erasi ca lumin'a este poterea ce nutrește vietă deceptata in coltiulu resarită și o face fructifera și avangiosă. Asiă este și in natur'a umana. Cultur'a intelectuale este lumin'a, cultur'a morale este caldur'a.

(Va urmă)

30 care de nutretiu ce era cladit la câmpu, — și, de-să în anii mai recenti a fostu regulat asecurat, în acestu anu, din cauza neajunselor, și din fatalitate nu a fostu asecurat.

Ca biserică și turnulu, acestu maretu și prețiosu edificiu, — de-să de peatra și coperit cu lemn, — nu s'a aprinsu, atunci, cându nu numai ferbintiel' focului ci și flacără 'lu ajungea de mai multe părți și asiă stachetele de pre o parte s'a și aprinsu; — acăsta impregiurare debue sa o admirâmu și ascriem proverbiale divine, care nu a voită că acestu poporu evlaviosu sa remana cu totulu despoiat de consolare spirituale și respective de midilöele inaintării in cultura.

Acăsta e o icona in miniatură a scenei infiorătoare din diu'a incendiul.

Acum me voiu încercă a prezenta — asemenea in miniatură — o icona a scenei din diu'a urmatore.

Trecendu preste scenă cea infiorătoare ce o reprezenta focul muribundu, printre care se vedea figurele omenilor ce se luptau cu sugromarea acestui Molochu carându-i apa spre a-lu satură; trecendu cu tacere preste plansurile și lamentările nefericitoru, ce se mestecau in misteriosă intunecime și ajungendu la délurile și padurile din apropiare dedeau unu echo inficatoriu; — me marginesc la scenă — panoramă și tabloul celu ce se desfășură in diminea urmatore:

Elementele erau linisite că unu Molochu saturat, insa urmele aceluia se yedeau in tota realitatea, câci locul caselor 'lu desemnau numai ruinele paretilor iera a celor-lalte edificiuri de lemn, a stogurilor și nutretielor etc. numai putina cenusia, printre cari ici colo stetea căte unu stilpu de pórta seu palantu taciunosu și căte unu arbore amputat de ramuri, iera printre acestea umblau că nisice spirite barbati, femei de diferita etate, junii și prunci — toti profundu intristati, unii plângendu; — și acăsta era stadiul, in care ajunge dorerea și intristarea aproape de stadiul desprărei; inse proverbiu și eici veghează, câci: pre cându și firmamentul celu posomorit se parea a-si manifestă condolenția și ceriul prin o plojia ce se strecură din nori se parea a deploră sörtea cea vitrega și amara a nefericitoru victime a elementelor furiose, ici colo se ieva căte unu creștinu marinimosu de prin comunele vecine, aducendu pâne, fructe, victuale de diferite calități și specie precum și căti-va cruceri pentru domolirea fomei omenilor, iera pentru vite, fenu, apromitandu ajutorul și cu materiale de edificare, cu vectura și mâni lucratore; — și acăsta impregiurare mai consolă, animă pre nefericitoru omeni, de si acestu ajutoru aceste apromisiuni — fatia cu numerolu celu mare a nefericitoru și enormele — minimo calculo — la suma de 100,000 fl. v. a. prețuiuverele daune — suntu numai că unu picuru de balsam in ranele cele sfunde și sangerănde.

Dintre marinimosii ajutatori s'a destinosu pre-tula gr. or. din Cuesdu (Maros-Kövesd), care cu deosebire a apromisu mai multe mii de latunoé din muntii sei și morile sele de firezu.

Domnule Redactoru! Pre cătu eramu convinsu despre aceea, ca nu sum in stare a potea descrie acăsta catastrofa elementare neci pre departe, pre atât'a eramu de alta parte convinsu despre aceea, — cumea nu ve-ti căntă la neajunsile mele in privința descrierii, ci ve-ti binevoi a primi acestu tributu a bunei mele voinție și ve-ti dă locu incătu mai curendu acestei precătu de neperfecte pre alătu de infiorătoare icona — en miniatură — despre catastrofa susu descrisa — intra colonele stimatul-ve diuariu „Tel. Rom.” că asiă sa pótă ajunge incătu mai curendu intristoriul echo a strigatelor de: „ajutoru”! alu nefericitoru nostri confrati și pâna la urechile animelor stimatului publicu cetitoru, respective la tota stimatele diuariile române și prin a cesti și acestea la animele tuturor confratilor de unu sânge, și prin acăsta sa li se deeceloru marinimosi creștini, adeverati confrati și totudeodata generosii patroni a culturei ocasiunea spre a potea concurge cu marinimosale loru oferte intra ajutoriul nefericitoru confrati și plângandleru Mu-se, cari vîrsa pre ruinele scólei și a edificiurilor preotiesci lacremi de sânge! —

In fine, că se pótă resuna și ajunge echoulu proverbului: „se ne ajutămu, că se ne ajute și Domnedieu”! —

Iosif Brancovanu,
Protopopu ad honores.

Cetim in „Curierulu de Iassu”:

Concessiunile la straini.

Nu vomu încercă a dovedi in unu modu generalu ca politică economică a ticeri noastre trebuie in genere sa se ferescă a admite in sistemulu seu: concessionările de întreprinderi, construcțiuni etc. la companii straine, și acăsta o vomu basă-o pre-două argumente: unul puru economicu, altul politiciu, ambele insa totu atât'a de importante:

Căuza pentru care ni se spune ca trebuie sa facemai multe lucrări necesarie, precum drumi de feru, poduri de feru, bânci fonciare etc. prin concessionări la straini, este ca singuri nu le potem face. Acăsta este adeverat, dări i respondem: acele lucruri și instituționi ce unu poporu nu pote sa si le facă singuri, celu multu cu ajutoriu strainu, nu-i suntu necesarie, nu corespunda o nevoie adeverata, suntu lucruri de lucru pentru acelu poporu. Intr'adeveru, pentru ce nu le potem face noi singuri? pentru ca lipsesc capitolurile și cunoșintele. Cându insa strainii vinu sa ne facă asemenea lucruri, ore ni le daruesc ei? de sigur nu, ba inca le facu mai scumpu decât costa in realitate, pentru ca trebuie sa castige. Prin astfelu de urmare eata unde ajungem: tiér'a noastră nu e in stare sa facă cutare lucru pentru ca nu are capitalu; dări imprumuta capitalu strainu și lu face. Pentru acestu capitalu trebuie sa platim procente și sa inapoiăm la urma și capitalulu. Procente insa de unde sa le scătemu? de sigur din capitalulu nostru. Dări cându noi nu avem capitalu pentru a face unu lucru, de unde vomu scăde procente pentru plat'a capitalului strainu. Acă este punctul celu gravu, câci loveste in viitorulu, in esistința ticeri. O inselare din cele mai mari pare a fi falsificatu spiritele noastre, credindu ca prin acea ca strainii vinu de punu capitolurile loru in tiéra la noi pentru a ne face instituționi ce se află la poporele civilisate, ei ne facu unu mare bine. Din contra, tota aceste întreprinderi suntu lovitură date ticeri, positionei sele economice, care au sa ne ruinedie intâi pre noi, apoi pre densii. Inca odata repetăm aceste principii elementare: 1) Lucrurile ce nu le potem face prin noi insine, nu avem nevoie de ele. 2) Nu potem face acele lucruri mai alesu fiindu ca nu avem capitaluri disponibile pentru ele. 3) Odata ce nu avem aceste capitaluri, nu avem de unde să dobândim și amortismentul pentru plat'a capitalului strainu. 4) De unde urmăza ca fia-care concessiune trebuie sa fie urmata de unu nou imprumutu seu de o nouă contribuție.

Fără a putea dispune de unu banu din venitulu ticeri pentru drumuri, poduri de feru etc., amu alergat la capitalulu strainu. Ei ni l-au datu cu buna dobanda. Acum pentru a plati acele dobândi și amortismentul trebuie sa alergăm la imprumuturi ce ne ingreue mai multu seu la biruri ce săptăputerile ticeri.

Sa punem deci o slavila concessiunilor la straini: ce nu potem face prin noi insine, nu potem face fără periculu neci prin altii. La straini ne potem indrepta numai pentru ajutoriu cându singuri suntemu déjà in stare a întreprinde ce-va.

Alu doilea motivu pentru care aru trebuu inchisă eră concessiunilor la straini este de natură politica.

Déca vomu observă cu nepartinire starea lumiei, vomu marturisi că, pre cându in launtrulu predominante de regula dreptulu, in relațiile dintre state seu internationale hotaresce de obiceiu fortia. Dorăda mai buna despre acăsta stare de lucruri nu se poate de cătu faptulu ca neintelegerile omenilor din unu statu se transiase prin judecata, iera acelu dintre popore prin resbelu.

Astu-felu fiindă lucrurile, principiul supremu ce trebuie sa indrepte politică unui statu micu este: sa se padișca pe cătu se pote de neintelegerile care din firea loru se transiada prin fortia, pentru ca facia cu unu statu mai tare voru ramânea totu de-ună pe josu.

Ori-ce concessiune la o companie straină este eo ipso o facere internațională, ba chiaru din cele mai însemnate, pentru ca astădi interesele principale ale statelor nu mai suntu casatoriele regilor și alte de aceste, ci interesele economice a le supasilor care imhogătiesc pe acesta și intaresc tiér'a.

Prin fie-care concessiune la straini ne espune-

mu la o complicatiune de acele asupr'a lamurirei care nu avem nici o putere. Nu este o cestione de dreptu care sa se defere tribunalelor, ci o cestione de fortia, de influența in care dreptate de către se poate profană astu-felu acestu cuventu — care are si puterea.

Sa sfârșim dări o data cu concessiunile la straini, căci ele nu potu de cătu sa ne ruineze materialu și sa ne injosescă politicu.

Totu ce nu putem face prin noi insine, de aceea n'avem nevoie.

Varietăți.

* * * (Multi amita publica.) Subscrisulu vinu prin acăsta a-mi exprimă profundă multiamita publica și recunoșintia acelora prea stigmati domni, carii vediindu starea mea materiale nefavoritară spre a-mi continuă studiile juridice binevoira a-mi oferă unu ajutoriu bine-facatoriu, pre carele impreuna cu numele stimatilor domni contribuenti amu onore alu publică in sirurile urmatore: Il. d. br. Dav. Urșu col. in pens. 2 fl.; il. d. Elia Macelariu con. g. in pens. 1 fl; d. dr. Brote 1 fl; d. Hanni'a prot. 1 fl; d. dr. Racuciu 1 fl; d. Petru Brote 1 fl; d. Mich. de Dobo sen. in Orestia 1 fl; d. I. Badila as. 1 fl; d. dr. Stef. Pecurariu 1 fl; d. N. Fratesiu secr. metr. 1 fl; d. Cl. Vladu secr. m. in Orestia 1 fl; d. Aleșandru Vladu 1 fl; d. Vis. Romanu dir. la Alb. 1 fl; d. Ioanu Pred'a adv. 1 fl; d. Popoviciu not. 1 fl; d. Florianu not. in Seliste 1 fl; d. Paulu not. in Sibiul 1 fl; d. Paulu not. in Cacov'a 1 fl; d. Sam. Trifonu par. in Berii 1 fl; Il. Muciul c. 1 fl. Som'a 22 fl.

Avr. Arménu
jur. a. II.

Coneursu.

Pentru ocuparea postului vacanta de preotu in parochia gr. or. Tielina cu 517 suslete, de clasă a III deschis pâna in 31 Decembrie 1872 st. v.

De acestu postu suntu legate urmatorele emolumente:

1. 10 jugeri de pamentu de aratu și cositu.
2. Dela 115 familie căte 1 ferdela de cenușiu sfermatu, din care competu cantorului 8 ferdele și venitulu stolaru pâna acum usuatu.
3. realități parochiale de locuintă și economia zidinde in prima-vîra vîltore.

Doritorii de a ocupă acestu postu, au să documenteze ca au studiatu cursulu teologicu de 3 ani, și suntu pregătiți pentru acăsta chiamare in intielesulu St. Org. § 13. — și sa-si ascernă rogarile sele în scaonulu protopopescu.

Tielin'a in 16 Novembre 1872.

Nicolau Serbu
Pres. comit. paroch.

In contilegere cu mine

Zacharie Boiu

Protop.

(3—3)

Nr. 189/1872.

Edictu.

Mari'a nascută Dimitrie Fracea din Telisc'a scaon. Selistei, carea cu necredința au parasită pre berbatulu ei Simionu Bratu totu din Telisc'a se provoca prin acăsta, că in terminu de unu anu și anuitu pâna in 1 Decembrie 1873, sa se prezenteze înaintea forului matrimoniale subscrisu, pentru ca la din contra, procesulu divorțiale asupr'a ei porțuitu, se va otari și in absentia ei.

Sabiu 25 Noemvare 1872.

Forulu matrimoniale gr. res. alu Sabiu lui. I.
(3—3) tract. protop. alu Sabiu lui. I.

Burs'a de Vien'a.

Dia 6/18 Decembrie 1872.

Metalicele 5%	76 —
Imprumutulu naționalu 5% (argintu)	70 —
Imprumutulu de statu din 1860	101 50
Actiuni de banca	951 —
Actiuni de creditu	326 50
London	109 75
Obligatiuni de desdaunare Unguresci	79 —
" " " Temisoreno	78 —
" " " Ardeleanesci	77 —
" " " Croato-slavone	83 50
Argintu	101 75
Galbinu	—
Napoleonu d'auru (poli)	8 78